

Byla C-562/07

Europos Bendrijų Komisija

prieš

Ispanijos Karalystė

„Valstybės sąsipareigojimų nevykdymas – Laisvas kapitalo judėjimas – EB 56 straipsnis ir EEE susitarimo 40 straipsnis – Tiesioginiai mokesčiai – Fiziniai asmenys – Kapitalo prieaugio apmokestinimas – Skirtingas požiūris – rezidentus ir ne rezidentus“

Sprendimo santrauka

1. Valstybės narės – sąsipareigojimai – sąsipareigojimų nevykdymas – Pateisinimas – Teisėt? l?kesi? apsaugos principas – Lojalaus bendradarbiavimo principas

(EB 226 straipsnis)

2. Ieškinys dėl sąsipareigojimų nevykdymo – Ikiteisminė procedūra – Per ilgą trukmę

(EB 226 straipsnis)

3. Ieškinys dėl sąsipareigojimų nevykdymo – Teisingumo Teismo atliekamas pagręstumo vertinimas – Padętis, ? kuri? reikia atsižvelgti – Padętis pagręstoje nuomonęje nustatyto termino pabaigoje

(EB 226 straipsnis)

4. Ieškinys dėl sąsipareigojimų nevykdymo – Pagręstoje nuomonęje valstybei narei nustatytas terminas – Vęlesnis sąsipareigojimų nevykdymo nutraukimas – Suinteresuotumas neatsisakyti ieškinio

(EB 226 straipsnis)

5. Ieškinys dėl sąsipareigojimų nevykdymo – Komisijos teisę pareikšti ieškinį

(EB 226 straipsnis)

6. Laisvas kapitalo judėjimas – Apribojimai – Mokesči? teisęs aktai – Pajamų mokestis

(EB 56 straipsnis ir EB 58 straipsnio 1 dalis; EEE susitarimo 40 straipsnis)

1. Procedūra dėl sąsipareigojimų nevykdymo paremta objektyviu valstybės narės sąsipareigojimų, kuriuos jai nustato Bendrijos teisę, nesilaikymo konstatavimu. Valstybę narę negali remtis teisęt? l?kesi? apsaugos ir lojalaus bendradarbiavimo principais, kad sutrukdyt? objektyviai konstatuoti, jog ji nesilaik? EB sutartyje nustatyt? sąsipareigojimų, nes toks pateisinimas prieštaraut? EB 226 straipsnyje numatytam procedęros tikslui. Aplinkybę, kad Komisija tam tikrais atvejais nusprend? nepareikšti ieškinio dėl valstybės narės sąsipareigojimų nevykdymo, kai ši valstybę narę vykdo sąsipareigojimų pasibaigus pagręstoje nuomonęje nustatytam terminui, negali sukelti šiai valstybei narei arba kitoms valstybęms naręms teisęt? l?kesi?, kurie galęt? paveikti Komisijos pareikšto ieškinio priimtinumą. Be to, atitinkamos valstybės narės teisęt? l?kesi?, jog

„sipareigojim? ne?vykdymo proced?ra baigta, negali sukelti ir aplinkyb?, kad Komisija ieškinio pagal EB 226 straipsn? nepareišk? tuoj pat po to, kai pasibaig? pagr?stoje nuomon?je nustatytas terminas.

(žr. 18–20 punktus)

2. Žinoma, pernelyg ilga ikiteismin? proced?ra gali b?ti tr?kumas, d?l kurio ieškinys tampa nepriimtinas. Ta?iau tokia išvada galima tik tuo atveju, kai savo elgesiu Komisija apsunkino galimyb? paneigti jos argumentus, taip pažeisdama suinteresuotos valstyb?s teis? ? gynyb?, o pastaroji turi ?rodyti tok? apsunkinim?.

(žr. 21 punkt?)

3. Nagrin?jant ieškin? pagal EB 226 straipsn?, „sipareigojim? ne?vykdym? reikia vertinti atsižvelgiant ? valstyb?s nar?s pad?t? pagr?stoje nuomon?je nurodyto termino pabaigoje.

(žr. 23 punkt?)

4. Komisija yra suinteresuota pareikšti ieškin? pagal EB 226 straipsn?, net jei tariamas pažeidimas buvo pašalintas pasibaigus pagr?stoje nuomon?je nustatytam terminui. Vadinas, valstyb? nar?, kuri per ikiteismin? proced?r? buvo informuota apie tai, kad Komisija j? kaltina pažeidus „sipareigojimus pagal Sutart?, negali pagr?stai tvirtinti, kad ši institucija pažeid? teisinio saugumo princip?, jei Komisija nepri?m? jokio aiškaus sprendimo užbaigti proced?r? d?l „sipareigojim? ne?vykdymo.

(žr. 23–24 punktus)

5. Komisijai nereikia nei ?rodin?ti suinteresuotumo pareikšti ieškin?, nei pateikti motyv?, d?l kuri? ji pareiškia ieškin? d?l „sipareigojim? ne?vykdymo. Jei ieškininiame pareiškime nurodytas ieškinio dalykas atitinka oficialiame pranešime ir pagr?stoje nuomon?je apibr?žt? gin?o dalyk?, negalima pagr?stai tvirtinti, kad Komisija piktnaudžiavo ?galiojimais.

(žr. 25 punkt?)

6. Valstyb? nar?, kapitalo prieaug?, kur? joje gauna ne rezidentai, apmokestindama kitaip nei t?, kur? gauna rezidentai, nors šio apmokestinimo atžvilgiu ir vieni, ir kiti mokes?i? mok?tojai yra objektyviai panašioje pad?tyje, nevykdo „sipareigojim? pagal EB 56 straipsn? ir Europos ekonomin?s erdv?s susitarimo 40 straipsn?

Teis?s nuostatos, kuriomis reglamentuojamas tik kapitalo prieaugis perleidus atitinkamoje valstyb?je nar?je tur?t? turt? ir nesiekiamas socialinio tikslo, rezidentams taikant palankesn? apmokestinimo režim?, bei ne?rodyta, kad jomis siekta atsižvelgti ? asmenin? mokes?i? mok?tojo paj?gum? mok?ti mokes?ius, n?ra pagr?stos pad?ties skirtumu, kur? lemia skirtinga mokes?i? mok?tojų gyvenamoji vieta, EB 58 straipsnio 1 dalies prasme.

Šios išvados nepaneigia ir tai, kad esama dvigubo apmokestinimo išvengimo sutar?i?, nes jos tik iš dalies neutralizuoja ne rezidentams tenkan?i? atitinkamoje valstyb?je nar?je mokam? mokes?i? našt?. Be to, net esant dvigubo apmokestinimo išvengimo sutar?iai ? mokes?i? mok?tojo pajamas, gautas valstyb?je, kurioje jis negyvena, ir išimtinai apmokestinamas šioje valstyb?je, vis tiek atsižvelgiama gyvenamosios vietos valstyb?je, apskai?iuojant už kitas šio mokes?io mok?tojo pajamas mok?tin? mokes?i? sum?, pavyzdžiui, kai taikoma mokes?io progresyvumo taisykl?. Aplinkyb?, kad asmuo yra ne rezidentas, neleidžia išvengti šios taisykl?s taikymo. Vadinas, tokiu atveju abiej? kategorijų mokes?i? mok?tojai šios taisykl?s atžvilgiu yra panašioje pad?tyje.

Tokiomis teisės nuostatomis tvirtinto apribojimo negalima pateisinti būtinybe užtikrinti nacionalinės mokesčių sistemos darną, nes nėra jokio tiesioginio ryšio tarp mokesčių mokėtojams rezidentams teikiamų lengvatų ir jų kompensavimo konkrečiu apmokestinimu.

(žr. 50–59, 65–66, 69 punktus ir rezoliucinės dalį)

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija)

SPRENDIMAS

2009 m. spalio 6 d.(*)

„Valstybės sipareigojimų nevykdymas – Laisvas kapitalo judėjimas – EB 56 straipsnis ir EEE susitarimo 40 straipsnis – Tiesioginiai mokesčiai – Fiziniai asmenys – Kapitalo prieaugio apmokestinimas – Skirtingas požiūris – rezidentus ir ne rezidentus“

Byloje C-562/07

dėl 2007 m. gruodžio 19 d. pagal EB 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl sipareigojimų nevykdymo

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama R. Lyal ir I. Martínez del Peral, nurodžiusi adresą dokumentams teikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Ispanijos Karalystę, atstovaujamą M. Muñoz Pérez, nurodžiusią adresą dokumentams teikti Liuksemburge,

atsakovė,

palaikomą

Belgijos Karalystės, atstovaujamos T. Matesne,

Latvijos Respublikos, atstovaujamos E. Balode-Buraka,

Austrijos Respublikos, atstovaujamos E. Riedl ir C. Pesendorfer,

stojusių šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kur? sudaro pirmosios kolegijos pirmininko pareigas einantis penktosios kolegijos pirmininkas M. Ileshi?, teis?jai A. Tizzano, A. Borg Barthet, E. Levits ir J.?J. Kasel (praneš?jas),

generalin? advokat? J. Kokott,

kancleris R. Grass,

atsižvelg?s ? rašytin? proceso dal?,

atsižvelg?s ? sprendim?, priimt? susipažinus su generalin?s advokat?s nuomone, nagrin?ti byl? be išvados,

priima š?

Sprendim?

1 Ieškiniu Europos Bendrij? Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad iki 2006 m. gruodžio 31 d. ne rezident? Ispanijoje gaut? kapitalo prieaug? vertinusi skirtingai nei t?, kur? gavo rezidentai, Ispanijos Karalyst? ne?vykd? ?sipareigojim? pagal EB 39 ir 56 straipsnius bei 1992 m. geguž?s 2 d. Europos ekonomin?s erdv?s susitarimo (OL L 1, 1994, p. 3, toliau – EEE susitarimas) 28 ir 40 straipsnius.

Teisinis pagrindas

2 Ispanijoje rezident? pajam? apmokestinimas iki 2006 m. gruodžio 31 d. buvo reglamentuojamas Fizini? asmen? pajam? mokes?io ?statymo konsoliduota redakcija (*Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas*), priimta 2004 m. kovo 5 d. Karaliaus ?statyminiu dekretu 3/2004 (BOE Nr. 60, 2004 m. kovo 10 d., p. 10670, ir klaid? ištaisymas – BOE Nr. 61, 2004 m. kovo 11 d., p. 11014, toliau – TRLIRPF). Pagal TRLIRPF 67 ir 77 straipsnius kapitalo prieaugis, gautas perleidus apmokestinamajam asmeniui ilgiau nei metus nuosavyb?s teise priklausius? turt?, apmokestinamas 15 % tarifu. Kitas kapitalo prieaugis apmokestinamas taikant progresyvin? mokes?i? tarif? nuo 15 % iki 45 %, numatyt? TRLIRPF 64 ir 75 straipsniuose.

3 Iki tos pa?ios dienos ne rezident? pajam? apmokestinimas buvo reglamentuojamas Ne rezident? pajam? mokes?io ?statymo konsoliduota redakcija (*Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre la Renta de no Residentes*), priimta 2004 m. kovo 5 d. Karaliaus ?statyminiu dekretu 5/2004, (BOE, Nr. 62, 2004 m. kovo 12 d., p. 11176, toliau – TRLIRNR), pagal kurio 25 straipsnio 1 dalies f punkt? kapitalo prieaugis apmokestinamas 35 % tarifu.

4 Pagal TRLIRNR 46 straipsn? ne rezidentai, kurie bent 75 % vis? savo pajam? per tuos pa?ius metus gauna iš darbin?s arba ?kin?s veiklos Ispanijoje, gali pasirinkti b?ti apmokestinami kaip fizini? asmen? pajam? mokes?iu apmokestinami asmenys. Šio straipsnio 3 dalyje numatyta, kad atsižvelgiama ? ši? darbuotoj? asmenines ir šeimos aplinkybes.

5 Ši tvarka panaikinta 2007 m. sausio 1 d. ?sigaliojus Fizini? asmen? pajam? mokes?io ?statymui 35/2006, iš dalies kei?ian?iam pelno mokes?io, ne rezident? pajam? mokes?io ir nuosavyb?s mokes?io ?statymus (*Ley 35/2006 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y de modificación parcial de las leyes de los Impuestos sobre Sociedades, sobre la Renta de no Residentes y sobre el Patrimonio*, BOE, Nr. 285, 2006 m. lapkri?io 29 d., p. 41734, ir klaid? ištaisymas BOE, Nr. 57, 2007 m. kovo 7 d., p. 9634).

Ikiteismin? proced?ra

6 2004 m. spalio 18 d. Komisija išsiunt? Ispanijos Karalystei oficial? pranešim?, atkreipdama šios valstyb? nar?s d?mes? ? tai, kad mokes?i? režimas, taikomas Ispanijoje gautoms fizini? asmen? ne rezident? darbin?ms pajamoms ir kapitalo prieaugiui, šios institucijos nuomone, pažeid? EB 39 ir EB 56 straipsnius bei EEE susitarimo 28 ir 40 straipsnius, nes ne rezident? pajam? apmokestinimas didesniu tarifu nei taikomas rezident? pajamoms yra diskriminacija EB sutarties prasme, jei n?ra jokio objektyvaus skirtumo, kuriuo b?t? galima pateisinti skirting? poži?r? ? šias dvi situacijas.

7 Ispanijos Karalyst?s atsakymas ne?tikino Komisijos, tod?l 2005 m. liepos 13 d. ji išsiunt? pagr?st? nuomon?, ragindama per du m?nesius nuo jos gavimo imtis b?tin? priemoni?, kad ? j? b?t? tinkamai atsižvelgta.

8 2006 m. vasario 7 d. Ispanijos Karalyst? atsak? ? ši? pagr?st? nuomon?, kad vyksta dalini? pakeitim?, b?tin? nutraukti ?sipareigojim? nevykdym?, kuriuo ji kaltinama, pri?mimo procesas. Iš šali? pateikt? pastab? matyti, kad šie daliniai pakeitimai priimti 2006 m. lapkri?io 28 d. ir ?sigaliojo 2007 m. sausio 1 dien?.

9 Vis d?lto, nors Komisija mano, kad ?sigaliojus naujoms nuostatoms jos nustatyti pažeidimai buvo nutraukti, nusprend? pareikšti š? ieškin?.

10 Vykstant procesui Teisingumo Teisme Komisija atsisak? ieškinio dalies, susijusios su EB 39 straipsnio ir EEE susitarimo 28 straipsnio pažeidimu.

11 2008 m. birželio 2 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Belgijos Karalystei, Latvijos Respublikai ir Austrijos Respublikai buvo leista ?stoti ? byl? palaikyti Ispanijos Karalyst?s reikalavimus.

D?l ieškinio

D?l priimtino

Šali? argumentai

12 Ispanijos Karalyst?, pripaž?sta, kad Komisijai tenka spr?sti, ar pareikšti ieškin? d?l ?sipareigojim? nevykdymo, ta?iau, tvirtindama, kad Komisija šiuo atveju pažeid? teis?t? l?kesi? apsaugos, lojalaus bendradarbiavimo su valstyb?mis nar?mis ir teisinio saugumo principus bei piktnaudžiavo savo ?galiojimais, kelia klausim?, ar šis ieškinys priimtinas.

13 Pirma, d?l teis?t? l?kesi? apsaugos ir lojalaus bendradarbiavimo princip? pažeidimo Ispanijos Karalyst? primena, kad valstyb?s nar?s gali remtis šiais principais, kai Bendrijos institucija pakartotinai ir nepertraukiamais veiksmais sukelia pagr?st? teis?t? l?kesi?, kad ši institucija tam tikromis aplinkyb?mis elgsis tam tikru b?du, ir n?ra joki? požymi?, kad ji elgsis kitaip. Ieškini? d?l ?sipareigojim? nevykdymo srityje buvo susiklos?iusi Komisijos praktika nereikšti tokio ieškinio, kai Bendrijos teis? pažeidusi valstyb? nar? ?vykdo ?sipareigojim? pasibaigus pagr?stoje nuomon?je nustatytam terminui, bet prieš pareiškiant ieškin?, net tuomet, kai ji vis dar yra suinteresuota procesu. Šiuo atveju Komisija pažeid? min?tus principus, nes pareišk? ieškin? pra?jus beveik metams po to, kai pažeidimas, d?l kurio pareikštas ieškinys, buvo nutrauktas, iš anksto nepranešusi atitinkamai valstybei narei apie ketinim? pakeisti savo ?prast? praktik? ir netur?dama galiojan?io pagrindo.

14 Antra, d?l teisinio saugumo principo Ispanijos Karalyst? tvirtina, kad Komisija, vengdama

valstybes nares ?stumti ? „rimto teisinio nesaugumo pad?t?“, savo teise laisvai pasirinkti, kada pareikšti ieškin? d?l valstyb?s nar?s ?sipareigojim? ne?vykdyimo, turi naudotis tik tuomet, kai valstyb? nar? pažeid?ja nenutraukia pažeidimo, kuriuo ji kaltinama. Kadangi Komisija šiuo atveju ieškin? pareišk? pra?jus beveik metams po to, kai tariamas ?sipareigojim? nevykdymas buvo nutrauktas, ji pažeid? teisinio saugumo princip?.

15 Tre?ia, d?l piktnaudžiavimo ?galiojimaais Ispanijos Karalyst? tvirtina, kad Komisija iškreipia proced?ros d?l ?sipareigojim? ne?vykdyimo tiksl?, nes naudojasi šia proced?ra siekdama dviej? šiam tikslui neb?ding? dalyk?. Iš ties? Komisija siekia nubauti šia valstyb? nar?, nes Ispanijos teismai nepateik? Teisingumo Teismui prejudicini? klausim? tiesiogini? mokes?i? srityje. Be to, Komisija nori, kad Teisingumo Teismas d?l šio ieškinio priimt? sprendim?, siekdama užtikrinti teising? Bendrijos teis?s taikym? pilie?iams, taip proced?ros d?l ?sipareigojim? ne?vykdyimo tiksl? prilygindama prejudicinio sprendimo proced?ros tikslui.

16 Belgijos Karalyst? ir Austrijos Respublika, ?stojusios ? byl? palaikyti Ispanijos Karalyst?s reikalavimus, kelia tik ieškinio priimtinumo klausim? ir tvirtina, kad Komisija turi ?rodyti, jog yra pakankamai suinteresuota t?sti proced?r?. Šiuo atveju tariamas pažeidimas n?ra toks sunkus, kad pateisint? ieškinio pareiškim?, nes aplinkyb?, kad Ispanijos teismai nepateik? prašymo priimti prejudicin? sprendim? tiesiogini? mokes?i? srityje, ne?rodo pakankamo suinteresuotumo pareikšti š? ieškin?. Be to, Komisija gali pareikšti ieškin? d?l ?sipareigojim? ne?vykdyimo tik tur?dama apibr?žt? tiksl? nutraukti tariam? ?sipareigojim? nevykdym?. Ispanijos Karalystei nutraukus ?sipareigojim? nevykdym?, kuriuo ji kaltinama, Komisija nebegali laisvai vertinti, ar pareikšti ieškin?.

17 D?l proced?ros d?l ?sipareigojim? ne?vykdyimo apskritai Komisija iš esm?s tvirtina, kad Sutartimi ir pagal Teisingumo Teismo praktik? jai pripaž?stama diskrecija proced?ros d?l ?sipareigojim? ne?vykdyimo srityje reiškia, kad ji gali nuspr?sti, ar pareikšti ieškin?, nenurodydama priežas?i?, kuriomis pagrindžia savo sprendim?, ir kad jai nereikia laikytis joki? konkre?i? termin? ?vairi? proced?ros etap? atžvilgiu. Tod?l, jos nuomone, negalima atsižvelgti n? ? vien? iš Ispanijos Karalyst?s pateikt? nepriimtino pagrind?.

Teisingumo Teismo vertinimas

18 Pirmiausia, kalbant apie tariam? iš teisinio saugumo principo kylan?io teis?t? l?kes?i? apsaugos principo ir lojalaus bendradarbiavimo principo pažeidim?, reikia priminti, kad proced?ra d?l ?sipareigojim? ne?vykdyimo paremta objektyviu valstyb?s nar?s ?sipareigojim?, kuriuos jai nustato Bendrijos teis?, nesilaikymo konstatavimu ir kad tokiu atveju kaip šis valstyb? nar? negali remtis teis?t? l?kes?i? apsaugos ir lojalaus bendradarbiavimo principais, kad sutrukdyt? objektyviai konstatuoti, jog ji nesilaik? EB sutartyje nustatyt? ?sipareigojim?, nes toks pateisinimas, jei su juo b?t? sutikta, prieštaraut? EB 226 straipsnyje numatytam proced?ros tikslui (2007 m. balandžio 24 d. Sprendimo *Komisija prieš Nyderlandus*, C?523/04, Rink. p. I?3267, 28 punktas).

19 Tod?l aplinkyb?, kad Komisija tam tikrais atvejais nusprend? nepareikšti ieškinio d?l valstyb?s nar?s ?sipareigojim? ne?vykdyimo, kai ši valstyb? nar? ?vykdo ?sipareigojim? pasibaigus pagr?stoje nuomon?je nustatytam terminui, negali sukelti šiai valstybei narei arba kitoms valstyb?ms nar?ms teis?t? l?kes?i?, kurie gal?t? paveikti Komisijos pareikšto ieškinio priimtinum?.

20 Reikia pridurti, kad atitinkamos valstyb?s nar?s teis?t? l?kes?i?, jog ?sipareigojim? ne?vykdyimo proced?ra baigta, negali sukelti ir aplinkyb?, kad Komisija ieškinio pagal EB 226 straipsn? nepareišk? tuoj pat po to, kai pasibaig? pagr?stoje nuomon?je nustatytas terminas.

21 Žinoma, pernelyg ilga ikiteismin? proced?ra gali b?ti tr?kumas, d?l kurio ieškinys tampa nepriimtinas. Tačiau iš teismo praktikos matyti, kad tokia išvada galima tik tuo atveju, kai savo elgesiu Komisija apsunkino galimyb? paneigti jos argumentus, taip pažeisdama suinteresuotos valstyb?s teis? ? gynyb?, ir kad pastaroji turi ?rodyti tok? apsunkinim? (šiuo aspektu žr. 2005 m. gruodžio 8 d. sprendimo *Komisija prieš Liuksemburg?*, C?33/04, Rink. p. I?10629, 76 punkt? ir nurodyt? teismo praktik?).

22 Vis d?lto reikia pripažinti, kad šiuo atveju Ispanijos Karalyst? nepateik? jokio konkretaus argumento, kuris gal?t? patvirtinti, jog ikiteismin?s proced?ros trukm? ir ypa? laikotarpis nuo atsakymo ? pagr?st? nuomon? pateikimo iki ieškinio pareiškimo Teisingumo Teisme tur?jo poveik? jos naudojimuisi teise ? gynyb?. Iš ties? ši valstyb? nar? tik gin?ija šiuo atveju Komisijos turim? galimyb? pareikšti ir palaikyti ieškin? d?l ?sipareigojim? ne?vykdomo.

23 Antra, kalbant apie teisinio saugumo princip?, reikia priminti, kad pagal nusistov?jusi? teismo praktik? ?sipareigojim? ne?vykdom? reikia vertinti atsižvelgiant ? valstyb?s nar?s pad?t? pagr?stoje nuomon?je nustatyto termino pabaigoje (žr., be kita ko, 2002 m. liepos 4 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikij?*, C?173/01, Rink. p. I?6129, 7 punkt? ir 2005 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Komisija prieš Liuksemburg?*, C?519/03, Rink. p. I?3067, 18 punkt?) ir kad Komisija yra suinteresuota pareikšti ieškin? pagal EB 226 straipsn?, net jei tariamas pažeidimas buvo pašalintas pasibaigus pagr?stoje nuomon?je nustatytam terminui (min?to 2005 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Komisija prieš Liuksemburg?* 19 punktas).

24 Vadinasi, Ispanijos Karalyst?, kuri per ikiteismin? proced?r? buvo informuota apie tai, kad Komisija j? kaltina pažeidus ?sipareigojimus pagal Sutart?, negali pagr?stai tvirtinti, kad ši pažeid? teisinio saugumo princip?, jei Komisija nepri?m? jokio aiškaus sprendimo užbaigti proced?r? d?l ?sipareigojim? ne?vykdomo.

25 Tre?ia, kalbant apie tariam? piktnaudžiavim? ?galiojimais, pakanka priminti, kad pagal nusistov?jusi? Teisingumo Teismo praktik? Komisijai nereikia nei ?rodin?ti suinteresuotumo pareikšti ieškin?, nei pateikti motyv?, d?l kuri? ji pareiškia ieškin? d?l ?sipareigojim? ne?vykdomo (žr. 2001 m. vasario 1 d. Sprendimo *Komisija prieš Pranc?zij?* C?333/99, Rink. p. I?1025, 24 punkt?; 2002 m. birželio 13 d. Sprendimo *Komisija prieš Ispanij?*, C?474/99, Rink. p. I?5293, 25 punkt? ir min?to 2005 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Komisija prieš Liuksemburg?* 65 ir 66 punktus). Kadangi ieškininiame pareiškime nurodytas ieškinio dalykas atitinka oficialiame pranešime ir pagr?stoje nuomon?je apibr?žt? gin?o dalyk?, negalima pagr?stai tvirtinti, kad Komisija piktnaudžiavo ?galiojimais.

26 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad šis ieškinys yra priimtinas.

D?l esm?s

Šali? argumentai

27 Komisija tvirtina, kad pagal iki 2006 m. gruodžio 31 d. taikytas Ispanijos teisės nuostatas kapitalo prieaugis, kurį perleidė turtą Ispanijoje gavęs mokesčių mokėtojas ne rezidentas, buvo apmokestinamas 35 % tarifu, o kapitalo prieaugis, kurį gavo rezidentas, buvo apmokestinamas taikant progresyvinį mokesčių tarifą, jei perleistas turtas turėtas metus ar trumpiau, ir 15 % tarifą, jei šis turtas turėtas ilgiau nei metus. Todėl ne rezidentas, perleisdamis savo turtą nuo jo įsigijimo pradžios metams arba daugiau, visada turėjo mokėti didesnį mokestį. Metus arba trumpiau turėto turto atžvilgiu ne rezidentas taip pat mokėjo didesnį mokestį, išskyrus atvejus, kai mokesčių mokėtojams rezidentams taikytas vidutinis mokesčių tarifas siekdavo arba viršydavo 35 %, o taip galėjo būti tik kai pastarųjų pajamos buvo labai didelės.

28 Anot Komisijos, kadangi šiuo atveju nėra objektyvaus skirtumo tarp mokesčių mokėtojų rezidentų ir mokesčių mokėtojų ne rezidentų, skirtingas vertinimas ne rezidentus apmokestinant didesniais mokesčiais negu tie, kuriais apmokestinami rezidentai, yra diskriminacija Sutarties prasme.

29 Dėl Ispanijos Karalystės pateiktą pateisinimą Komisija tvirtina, kad šiuo atveju negalima remtis siekiu užtikrinti mokesčių darną. Iš tiesų pagal Teisingumo Teismo praktiką šis pateisinimas galimas tik tuomet, kai yra tiesioginis ryšys tarp teikiamos mokesčių lengvatos ir šios lengvatos kompensavimo apmokestinant. Tačiau šiuo atveju ne rezidentams tenkanti didesnė mokesčių našta nėra susijusi su jokia šioms tenkančia mokesčių lengvata.

30 Komisija priduria, kad 1996 m. birželio 27 d. Teisingumo Teismo sprendime *Asscher* (C-107/94, Rink. p. I-3089) pateiktus argumentus galima taikyti ir šiuo atveju, nes Ispanijos teisės nuostatose, dėl kurių pareikštas šis ieškinys, kaip ir byloje, kurioje priimtas sprendimas *Asscher*, nagrinėtose nacionalinėse nuostatose, numatyta ne rezidentų gautam kapitalo prieaugiui taikyti didesnį mokesčių tarifą nei taikomas rezidentų gautam prieaugiui. Atsižvelgiant į Teisingumo Teismo praktiką, aplinkybę, kad minėtas sprendimas priimtas dėl įsisteigimo laisvės, netrukdo jo išvadą taikyti ir šiuo atveju nagrinėjamoms Ispanijos teisės nuostatomis.

31 Ispanijos Karalystė ginėja tariamą įsipareigojimą nevykdyti, pirmiausia tvirtindama, kad kapitalo prieaugis, kurį ne rezidentas gauna pardavęs Ispanijos teritorijoje turėtą turtą, yra tik dalis jo pajamų, kurių didžiąją dalį dažniausiai sudaro iš profesinės veiklos gaunamos pajamos. Be to, siekiant nustatyti, ar mokesčių mokėtojai rezidentai ir mokesčių mokėtojai ne rezidentai yra objektyviai panašioje padėtyje, reikia ne nagrinėti tik vienos rūšies sandorius, o atsižvelgti į visų šių mokesčių mokėtojų vykdomą veiklą ir iš jos gaunamas pajamas.

32 Ne rezidento asmeninis pajūgumas mokėti mokesčius yra geriausiai vertinamas ten, kur yra jo asmeninė ir turtinė interesų centras. Paprastai jis atitinka jo nuolatinį gyvenamąjį vietą. Dėl išimčių Ispanijos Karalystė patikslina, kad mokesčių mokėtojai, negyvenantys Ispanijos teritorijoje, bet iš darbinės ir kitos veiklos joje gaunantys pajamų, kurios sudaro ne mažiau kaip 75 % visų jų pajamų, TRLIRNR 46 straipsnyje nustatyta tvarka, jei jų nuolatinė arba prasta gyvenamoji veta yra kitoje valstybėje narėje, gali pasirinkti būti apmokestinami pagal rezidentams taikomas taisykles. Ispanijos teisės nuostatos atitinka Teisingumo Teismo praktiką – šiuo atžvilgiu Ispanijos Karalystė nurodo 2003 m. birželio 12 d. Sprendimą *Gerritse* (C-234/01, Rink. p. I-5933).

33 Bet kuriuo atveju, kadangi mokesčių mokėtojų rezidentų ir mokesčių mokėtojų ne rezidentų padėtis nėra panaši kapitalo prieaugio apmokestinimo atžvilgiu, tai, kad ši dvi kategorijos mokesčių mokėtojams netaikomos vienodos teisės nuostatos, nėra diskriminacija. Todėl šiuo atveju kapitalo judėjimo laisvė nepažeista.

34 Toliau Ispanijos Karalystė tvirtina, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką valstybės narės gali laisvai užtikrinti, kad laikosi įsipareigojimų pagal Sutartį, su kitomis valstybėmis narėmis

sudarydama sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo (toliau – dvigubo apmokestinimo sutartis). Ispanijos Karalystei sudarius dvigubo apmokestinimo sutartis su beveik visomis valstybėmis narėmis, Ispanijos apmokestinimas, kurio poveikis iš dalies neutralizuotas, niekaip neriboja laisvo kapitalo judėjimo.

35 Galiausiai Ispanijos Karalystė primena, kad 2005 m. liepos 5 d. Sprendimo *D* (C-376/03, Rink. p. I-5821) 43 punkte Teisingumo Teismas nusprendė, jog EB 56 ir 58 straipsniai nedraudžia nacionalinių teisės normų, kuriomis remdamasi valstybės narės mokesčių mokėtojams ne rezidentams, kurių pagrindinis turto dalis yra jį gyvenamosios vietos valstybėje, atsisako suteikti šios valstybės mokesčių mokėtojams rezidentams taikomo neapmokestinamojo minimumo lengvatą. Šiuo atveju nagrinėjamose Ispanijos teisės nuostatose tik taikoma ši teismo praktika, apmokestinimo sistemoje tvirtinant skirtumą, pagrįstą objektyviai kitokia mokesčių mokėtojų rezidentų padėtimi, palyginti su mokesčių mokėtojais ne rezidentais.

36 Papildomai tuo atveju, jei ginėjamos nuostatos būtų pripažintos ribojančiomis laisvą kapitalo judėjimą, Ispanijos Karalystė tvirtina, kad šie apribojimai pateisina būtinybę užtikrinti Ispanijos mokesčių sistemos darną.

37 Šiuo atžvilgiu, ši valstybės narė patikslina, kad per trumpą laiką (per metus ar mažiau) ne rezidentų gautas kapitalo prieaugis apmokestinamas po kiekvieno sandorio, o toks rezidentų gautas kapitalo prieaugis apmokestinamas pajamų mokesčiui taikomu progresyviu mokesčių tarifu nuo 15 % iki 45 %. Todėl negalima tvirtinti, kad rezidentai visada apmokestinami palankiau negu ne rezidentai.

38 Bet kuriuo atveju rezidentų ir ne rezidentų pajamoms taikomų skirtingų mokesčių tarifų pateisina pats kiekvieno iš šių mokesčių pobūdis. Fiziniai asmenys rezidentų pajamų mokestis yra periodinis mokestis, suderintas su atitinkamo asmens pajamų gumu mokėti mokesčius, per apmokestinimo laikotarpį visame pasaulyje gautoms jo pajamoms taikant progresyvinį mokesčių tarifą.

39 Ne rezidentų pajamų mokestis yra mokestis, kurį mokesčių mokėtojai, Ispanijoje gavę pajamų ir neturintys šioje valstybėje nuolatinės buveinės, turi sumokėti nedelsdami. Šie mokesčių mokėtojai turi sumokėti mokesčius tik už Ispanijos teritorijoje gautas pajamas, t. y. už pagal apibrėžimą kartkartėmis gaunamas ir pavienes pajamas. Todėl neįmanoma šių pajamų apmokestinti taikant progresyvinį mokesčių tarifą. Vienintelis būdas apmokestinti šias pajamas – rinkti mokestį už kiekvieną atskirą sandorą, taikant nustatyto dydžio tarifą.

40 Pagal fiziniams asmenims rezidentams taikomas teisės nuostatas per ilgą laiką (daugiau kaip metus) gautas kapitalo prieaugis apmokestinamas taikant tokį patį arba didesnį tarifą nei tas, kuris taikomas per trumpą laiką (per metus ar mažiau) gautam kapitalo prieaugiui. Taip siekta išvengti progresyvinio mokesčių tarifo kumulatyvaus poveikio per kelerius metus susidariusiam kapitalo prieaugiui, kuris užuot būtų apmokestinamas kasmet vos susidaręs, yra apmokestinamas gavimo momentu. Taigi yra tiesioginis ekonominis ryšys tarp mokesčių lengvatos suteikimo mokesčių mokėtojams rezidentams (apmokestinimo mažesniu tarifu) ir nuostolio, kurį jie patirtų nesant tokio pernelyg didelio progresyvumo pašalinimo arba panašio poveikio turinio kitokio mechanizmo. Tačiau taikyti palankesnį mokesčių tarifą apmokestinant mokesčių mokėtojus ne rezidentus, kai jie gauna per ilgą laiką susidariusį kapitalo prieaugį, nėra jokios priežasties. Iš tiesų, jeigu jiems būtų taikomas 15 % mokesčių tarifas, jie naudotųsi palankesniu režimu, kuris skirtas kompensuoti jiems netaikomo progresyvinio mokesčių tarifo poveikį.

Teisingumo Teismo vertinimas

41 Pirmiausia reikia priminti, kad EB 56 straipsniu draudžiami kapitalo judėjimo apribojimai,

išskyrus EB 58 straipsnyje nurodytas išimtis. Pagal šio straipsnio 1 ir 3 dalis valstybės narės savo mokesčių įstatymuose gali numatyti skirtumą tarp apmokestinamųjų rezidentų ir apmokestinamųjų ne rezidentų, jei toks skirtumas nėra savavališkas diskriminavimas ar paslėptas laisvo kapitalo judėjimo apribojimas.

42 Reikia pridurti, kad EB 58 straipsnio 1 dalį, numatančią pagrindinio laisvo kapitalo judėjimo principo išimtį, reikia aiškinti siaurai ir negalima jos aiškinti taip, kad visos mokesčių teisės nuostatos, skiriančios mokesčių mokėtojus pagal tai, kur jie investuoja savo kapitalą, yra savaime suderinamos su Sutartimi (šiuo aspektu žr. 2004 m. liepos 15 d. Sprendimo *Lenz*, C-315/02, Rink. p. I-7063, 26 punktą).

43 Šiuo atveju neginėjama, kad iki 2006 m. gruodžio 31 d. pagal Ispanijos teisės nuostatas mokesčių mokėtojai rezidentai ir mokesčių mokėtojai ne rezidentai, nustatant perleidus Ispanijos teritorijoje turėtą nekilnojamąjį arba kitokį turtą gautam kapitalo prieaugiui taikomą mokesčių tarifą, buvo vertinami skirtingai.

44 Apmokestinant kapitalo prieaugį, gautą perleidus apmokestinamajam asmeniui ilgiau nei metus nuosavybės teise priklausiusį turtą, ne rezidentams visada taikytas didesnis mokestis negu rezidentams: pastarųjų gautas kapitalo prieaugis buvo apmokestinamas 15 % tarifu, o ne rezidentų gautam kapitalo prieaugiui buvo taikomas 35 % mokesčių tarifas.

45 Tiesa, kad apmokestinant kapitalo prieaugį, gautą pardavus metus ar trumpiau turėtą turtą, rezidentams taikomas progresyvinis mokesčių tarifas ne visada lemia palankesnį nei ne rezidentų apmokestinimą. Tačiau ne rezidentams 35 % mokesčių tarifas taikomas neatsižvelgiant į gautą kapitalo prieaugio sumą, o rezidentams šis mokesčių tarifas taikomas tik tuomet, kai jų bendrosios pajamos pasiekia tam tikrą ribą, todėl tam tikrais atvejais ne rezidentai vis tiek turi mokėti didesnius mokesčius negu rezidentai.

46 Kaip Teisingumo Teismas jau nusprendė, tiesioginių mokesčių srityje rezidentų ir ne rezidentų padėtis valstybėje paprastai nėra panaši, nes ne rezidento vienos valstybės teritorijoje gaunamos pajamos dažniausiai sudaro tik dalį jo bendrų pajamų, centralizuotą jo nuolatinėje gyvenamojoje vietoje, ir asmeninis ne rezidentų pajųgumas mokėti mokesčius, atsirandantis atsižvelgus į jo bendras pajamas ir jo asmeninį bei šeiminių padėčių, lengviausiai gali būti vertinamas toje vietoje, kur yra jo asmeniniai ir turtiniai interesų centrai, paprastai atitinkantis jo nuolatinę gyvenamąją vietą (1995 m. vasario 14 d. Sprendimo *Schumacker*, C-279/93, Rink. p. I-225, 31 ir 32 punktai ir minėto sprendimo *Gerritse* 43 punktas).

47 Taip pat tai, kad valstybės narės nesuteikia ne rezidentams tam tikrų mokesčių lengvatų, kurias ji suteikia rezidentams, atsižvelgiant į objektyvius rezidentų ir ne rezidentų padėties skirtumus, ir pajamų šaltinio, ir asmeninio mokumo arba jo asmeninių bei šeiminių padėties požįriu paprastai nėra diskriminacija (minėto sprendimo *Schumacker* 34 punktas ir minėto sprendimo *Gerritse* 44 punktas).

48 Šiuo atveju reikia išnagrinėti, ar yra toks objektyvus rezidentų ir ne rezidentų padėčių skirtumas, dėl kurio galima pripažinti, kad ginėjamos teisės nuostatos nėra diskriminacinės ir kad joms taikoma EB 58 straipsnio 1 dalyje numatyta išimtis.

49 Kalbant apie argumentą, kad skirtingą mokestinį vertinimą, kylantį iš šių teisės nuostatų taikymo ne rezidentams, reikia nagrinėti kartu su rezidentams ir ne rezidentams taikoma bendrąja pajamų mokesčio sistema, ir kad ne rezidentų negalima lyginti su rezidentais, nes savo gyvenamosios vietos valstybėje jie turi kitą pajamų, kurias, kitaip nei rezidentų atveju, Ispanijoje negalima atsižvelgti, reikia pažymėti, jog nagrinėjamos teisės nuostatos bent jau kapitalo prieaugio, gauto perleidus ilgiau nei metus turėtą turtą, apmokestinimo atžvilgiu taikomos tik šios

kategorijos pajamoms, nesvarbu, ar jas gauna rezidentai, ar ne rezidentai.

50 Be to, valstyb?, kurioje yra pajam? šaltinis, abiem atvejais yra Ispanijos Karalyst?, nes gin?ijamos teis?s nuostatos taikomos tik kapitalo prieaugiui, kuris gautas perleidus Ispanijoje tur?t? turt?.

51 D?l argumento, kad, kiek tai susij? su perleidus ilgiau nei metus tur?t? turt? gautu kapitalo prieaigiu, nagrin?jamomis teis?s nuostatomis siekta atsižvelgti ? asmenin? mokes?i? mok?tojo situacij? ir jo paj?gum? mok?ti mokes?ius, užtenka konstatuoti, kad šiose teis?s nuostatose n?ra nieko, kas patvirtint? tok? teigin?, kai apmokestinama nustatyto dydžio tarifas, atsižvelgiant tik ? tai, ar mokes?i? mok?tojas yra rezidentas, ar ne rezidentas.

52 Taip pat šio teiginio negalima patvirtinti pagal analogij? taikant min?t? sprendim? *Gerritse*, kuriuo remiasi Ispanijos Karalyst?. Iš ties? nebuvo ?rodyta ir netgi nebuvo tvirtinama, kad teis?s nuostatomis, d?l kuri? pareikštas šis ieškinys, kitaip nei min?tame sprendime nagrin?tomis nuostatomis, rezidentams taikant palankesn? mokes?i? režim? buvo siekiama socialinio tikslo. Vadinas, kitaip nei Teisingumo Teismas nusprend? sprendimo *Gerritse* 48 punkte, šiuo atveju negalima manyti, kad teis?ta š? palankesn? režim? taikyti apmokestinimo valstyb?je gaunantiems didži?j? dal? apmokestinam? pajam? asmenims, t. y. paprastai rezidentams.

53 D?l dvigubo apmokestinimo sutar?i?, kuriomis remiasi Ispanijos Karalyst?, pirmiausia reikia pažym?ti, jog ši valstyb? nar? nenurod?, kad yra sudariusi dvigubo apmokestinimo sutart? su kuria nors EEE susitarimo šalimi. Toliau, kaip ši valstyb? pati pripažino, ji yra sudariusi dvigubo apmokestinimo sutartis ne su visomis kitomis valstyb?mis nar?mis. Taigi negin?ijama, kad esamos dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartys tik iš dalies neutralizuoja ne rezidentams tenkan?i? Ispanijoje mokam? mokes?i? našt?.

54 Be to, iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad net esant dvigubo apmokestinimo sutar?iai ? mokes?i? mok?tojo pajamas, gautas valstyb?je, kurioje jis negyvena, ir išimtinai apmokestinamas šioje valstyb?je, vis tiek atsižvelgiama gyvenamosios vietos valstyb?je, apskai?iuojant už kitas šio mokes?io mok?tojo pajamas mok?tin? mokes?i? sum?, pavyzdžiui, kai taikoma mokes?io progresyvumo taisykl?. Tod?l negalima tvirtinti, kad asmuo vien tod?l, kad yra ne rezidentas, gali išvengti šios taisykl?s taikymo. Vadinas, tokiu atveju abiej? kategorij? mokes?i? mok?tojai šios taisykl?s atžvilgiu yra panašioje pad?tyje (šiuo aspektu žr. min?to sprendimo *Asscher* 47 ir 48 punktus).

55 Tokiomis aplinkyb?mis, kiek tai susij? su kapitalo prieaigiu perleidus ilgiau nei metus tur?t? turt?, gin?ijamos teis?s nuostatos n?ra pagr?stos pad?ties skirtumu, kur? lemia skirtinga mokes?i? mok?tojų gyvenamoji vieta, EB 58 straipsnio 1 dalies prasme (šiuo aspektu žr. min?to sprendimo 33 punkt?).

56 Toki? pa?i? išvad? reikia daryti ir po met? ar mažiau gauto kapitalo prieaugio apmokestinimo atžvilgiu.

57 Iš ties? šio sprendimo 50 ir 52–54 punktuose pateikti samprotavimai taikomi ir šiam apmokestinimui.

58 Be to, negalima paneigti, kad apmokestinimas taikant progresyvin? mokes?i? tarif? yra tinkamas atsižvelgti ? mokes?i? mok?tojų paj?gum? mok?ti mokes?ius, ta?iau Ispanijos Karalyst? nepateik? jokio ?rodymo, kad šiuo atveju ji realiai atsižvelg? ? mokes?i? mok?tojų rezident? asmenin? situacij?, apmokestindama kapitalo prieaug?, gaut? perleidus metus ar trumpiau tur?t? turt?.

59 Vadinas, šios valstybės narės tvirtinimas, kad per trumpą arba ilgą laikotarpį gauto kapitalo prieaugio apmokestinimo atžvilgiu rezidentai ir ne rezidentai nėra objektyviai panašioje padėtyje, yra nepagrįstas ir todėl jam negalima pritarti.

60 Vis dėlto dar reikia išnagrinėti, ar, kaip papildomai tvirtina Ispanijos Karalystė, skirtingų požiūrių šios dviejų kategorijų mokesčių mokėtojus galima pateisinti imperatyviu bendruoju interesu, pavyzdžiui, būtinybe užtikrinti mokesčių sistemos darną.

61 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, jog toks tikslas gali pateisinti naudojimosi Sutartimi garantuojamomis pagrindinėmis laisvėmis apribojimą. Vis dėlto, kad būtų galima remtis taip pagrįstu argumentu, reikia parodyti tiesioginį ryšį tarp atitinkamos mokesčių lengvatos suteikimo ir šios lengvatos kompensavimo konkrečiu apmokestinimu (2004 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Manninen*, C-319/02, Rink. p. I-7477, 42 punktą).

62 Anot Ispanijos Karalystės, ginčijamomis teisės nuostatomis buvo siekiama, kad rezidentai, dėl progresyvinio mokesčių tarifo taikymo apmokestinant jų gaunamą kapitalo prieaugį, neatsidurtų blogesnėje padėtyje. Dėl kapitalo prieaugio, gauto perleidus daugiau kaip metus turėtą turtą, apmokestinimo rezidentų atveju yra tiesioginis ryšys tarp mokesčių lengvatos, kuri lemia tokio prieaugio apmokestinimas taikant 15 % tarifą, ir progresyvinio mokesčių tarifo, taikomo visoms jų pajamoms. Kalbant apie per metus ar mažiau gautą kapitalo prieaugį, lengvatą, t. y. 35 % tarifo netaikymą, kompensuoja tai, kad rezidento visame pasaulyje gaunamoms bendroms pajamoms taikomas progresyvinis mokesčių tarifas.

63 Kalbant apie pirmą iš šių atvejų, reikia pažymėti, kad pajamos, kurioms taikomas 15 % tarifas, nėra apmokestinamos taikant progresyvinį mokesčių tarifą. Todėl negalima teigti, kad rezidentams taikomą ginčijamą mokesčių lengvatą, t. y. minėtą pajamų apmokestinimą 15 % tarifu, kompensuoja pajamų apmokestinimas progresyviu mokesčių tarifu.

64 Kalbant apie antrąjį atvejų, mokesčių mokėtojams rezidentams teikiamą lengvatą, t. y. 35 % tarifo netaikymą, žinoma, iš principo kompensuoja tai, kad atitinkamas kapitalo prieaugis jų nenaudai pridedamas prie bendrųjų pajamų ir apmokestinamas taikant progresyvinį mokesčių tarifą. Vis dėlto negalima paneigti, kad net taip apmokestinus rezidentų gautą kapitalo prieaugį, jis gali būti apmokestinamas mažiau nei ne rezidentų gautas kapitalo prieaugis.

65 Tokiomis aplinkybomis reikia daryti išvadą, kad nėra tiesioginio ryšio tarp mokesčių mokėtojams rezidentams teikiamą lengvatą ir jų kompensavimo konkrečiu apmokestinimu.

66 Todėl reikia atmesti Ispanijos Karalystės argumentus, kad ginčijamomis teisės nuostatomis tvirtintą apribojimą galima pateisinti būtinybe užtikrinti nacionalinės mokesčių sistemos darną.

67 Kadangi EEE susitarimo 40 straipsnio nuostatos tokios pačios teisinės gali kaip ir iš esmės joms identiškos EB 56 straipsnio nuostatos (žr. 2009 m. birželio 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Nyderlandus*, C-521/07, Rink. p. I-0000, 33 punktą), išdėstyti argumentai *mutatis mutandis* pateiktini ir kalbant apie minėtą 40 straipsnį.

68 Atsižvelgiant į visa tai, kas pasakyta, Komisijos ieškinys yra pagrįstas.

69 Tokiomis aplinkybomis reikia pripažinti, kad iki 2006 m. gruodžio 31 d. ne rezidentų Ispanijoje gautą kapitalo prieaugį vertindama kitaip nei tada, kurį gavo rezidentai, Ispanijos Karalystė nevykdėsipareigojimų pagal EB 56 straipsnį ir EEE susitarimo 40 straipsnį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

70 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Ispanijos Karalystė pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Iki 2006 m. gruodžio 31 d. ne rezidentų Ispanijoje gautų kapitalo prieaugį vertindama kitaip nei tų, kurie gavo rezidentai, Ispanijos Karalystė nevykdosipareigojimų pagal EB 56 straipsnį ir 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo 40 straipsnį.**
- 2. Ispanijos Karalystė padengia bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.

* Proceso kalba: ispanų.